

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Στο Σχέδιο νόμου "Κύρωση της Σύμβασης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Βασιλείου του Μαρόκου για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος"

ΠΡΟΣ ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Με το σχέδιο νόμου που υποβάλλεται προς ψήφιση σκοπείται η νομοθετική κύρωση της Σύμβασης, που υπογράφηκε στη Ραμπάτ, στις 20 Μαρτίου 2007, μεταξύ των Κυβερνήσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Βασιλείου του Μαρόκου.

Με τη σύμβαση επιδιώκεται η αποφυγή της διπλής φορολογίας του εισοδήματος, το οποίο πραγματοποιείται στο ένα Συμβαλλόμενο Κράτος από κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους.

1. Γενικό Μέρος

Το φαινόμενο εν γένει της διπλής φορολογίας του εισοδήματος σε διεθνές επίπεδο παρατηρείται από τη στιγμή που δύο κράτη επιβάλλουν ταυτόχρονα φόρο στον ίδιο φορολογούμενο για το ίδιο εισόδημα της ίδιας χρονικής περιόδου. Αυτό μπορεί να συμβεί, διότι κάθε κράτος φορολογεί, τόσο τους κατοίκους του για το εισόδημά τους απανταχού της γης (κριτήριο κατοικίας), όσο και τους μη κατοίκους, αλλά μόνον για τα εισοδήματά τους που προκύπτουν από πηγές μέσα το κράτος αυτό (κριτήριο πηγής). Συνεπώς, ένα κράτος, κατά την άσκηση της φορολογικής εξουσίας του, επιβάλλει φόρο σε κάτοικό του για εισόδημα που προέκυψε από πηγές σε ένα άλλο κράτος, το οποίο, όμως, ασκώντας και αυτό παράλληλα τη φορολογική του εξουσία, επιβάλλει φόρο στο ίδιο πρόσωπο για την ίδια χρονική περίοδο, για το εισόδημα που προέκυψε από πηγές εντός του τελευταίου αυτού κράτους.

Είναι γνωστό ότι το φαινόμενο της διπλής φορολογίας του εισοδήματος συνιστά εμπόδιο στις διεθνείς οικονομικές σχέσεις, ειδικότερα, δε, στην ανταλλαγή των αγαθών και των υπηρεσιών και στην κίνηση των κεφαλαίων και των προσώπων. Η άρση του εμποδίου αυτού επιτυγχάνεται βέβαια και μονομερώς βάσει των διατάξεων της εθνικής φορολογικής νομοθεσίας του καθενός Κράτους, αλλά κατά κύριο λόγο βάσει διμερών συμβάσεων που καταρτίζονται μεταξύ των ενδιαφερομένων Κρατών.

Με τις συμβάσεις αυτές καθορίζεται η έκταση της φορολογικής εξουσίας των Συμβαλλομένων Κρατών, η μέθοδος αποφυγής της διπλής φορολογίας και θεσπίζεται η διοικητική συνεργασία μεταξύ των αρμόδιων αρχών των Συμβαλλομένων Κρατών για την περιστολή της φοροδιαφυγής.

Ειδικότερα, με τις συμβάσεις για την αποφυγή της διπλής φορολογίας του εισοδήματος:

1. Θεσπίζεται ευνοϊκότερο φορολογικό καθεστώς υπέρ των κατοίκων (φυσικών και νομικών προσώπων) του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, που θα επιθυμούσαν να ασκήσουν επιχειρηματική δραστηριότητα ή να αποκτήσουν εισοδήματα από πηγές εντός του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους.
2. Εξασφαλίζεται σταθερότητα στο φορολογικό καθεστώς που θεσπίζεται με τη Σύμβαση, διότι η Σύμβαση, είναι ανεξάρτητη από τις μεταβολές των εσωτερικών νομοθεσιών των Συμβαλλομένων Κρατών. Οι Συμβάσεις καταρτίζονται για να ισχύσουν επί μακρό χρονικό διάστημα και δεν είναι δυνατόν να τροποποιηθούν μονομερώς, εκτός αν καταγγελθούν από το ένα ή το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος,

Άρθρο 5 **Μόνιμη Εγκατάσταση**

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού καθορίζεται η έννοια και το περιεχόμενο του όρου "μόνιμη εγκατάσταση". Η σημασία του όρου αυτού στις διμερείς συμβάσεις για την αποφυγή της διπλής φορολογίας του εισοδήματος είναι μεγάλη, διότι βάσει αυτού κρίνεται τότε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος αποκτά το δικαίωμα να φορολογήσει τις επιχειρήσεις του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους που ασκούν δραστηριότητα στο έδαφός του.

Οι διατάξεις του άρθρου αυτού αναφέρονται ενδεικτικά σε δραστηριότητες που συνιστούν μόνιμη εγκατάσταση για τις επιχειρήσεις των Συμβαλλόμενων Κρατών, όταν αυτές επεκτείνουν τη δραστηριότητά τους στο άλλο κράτος. Επίσης, κατά αρνητικό και περιοριστικό τρόπο απαριθμούνται οι δραστηριότητες των επιχειρήσεων που δεν συνιστούν μόνιμη εγκατάσταση.

Ειδικά για τις τεχνικές επιχειρήσεις, το Πρότυπο Σύμβασης του Ο.Ο.Σ.Α., που απετέλεσε τη βάση της Σύμβασης μεταξύ Ελλάδας και του Μαρόκου, προβλέπει ότι για να αποκτήσει μία τεχνική επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους μόνιμη εγκατάσταση στο άλλο κράτος και, επομένως, να φορολογηθεί στο Κράτος αυτό, πρέπει το έργο που θα κατασκευάσει να έχει διάρκεια μεγαλύτερη από δώδεκα (12) μήνες. Στη συγκεκριμένη σύμβαση οι τεχνικές επιχειρήσεις του ενός κράτους θα φορολογούνται στο άλλο κράτος, εφόσον εκτελούν σε αυτό εργασίες για διάστημα άνω των έξι (6) μηνών.

Με το εν λόγω άρθρο ορίζονται επίσης κανόνες για τη φορολογική μεταχείριση των επιχειρήσεων του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, όταν ασκούν δραστηριότητα στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω ενός τρίτου προσώπου (αντιπροσώπου), καθώς και των ασφαλιστικών εταιρειών που επίσης δραστηριοποιούνται μέσω πράκτορα.

Άρθρο 6 **Εισόδημα από ακίνητη περιουσία**

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού, το εισόδημα που αποκτά κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από ακίνητη περιουσία που βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται και στα δύο Συμβαλλόμενα Κράτη (και στο κράτος πηγής του εισοδήματος, δηλαδή στο κράτος στο οποίο βρίσκεται η ακίνητη περιουσία και στο κράτος κατοικίας του δικαιούχου), σύμφωνα με τη φορολογική νομοθεσία του καθενός.

Οι ίδιες διατάξεις εφαρμόζονται επίσης στο εισόδημα από ακίνητη περιουσία μιας επιχείρησης ως και στο εισόδημα από ακίνητη περιουσία, η οποία χρησιμοποιείται για την άσκηση μη εξαρτημένων προσωπικών υπηρεσιών.

Η διπλή φορολογία που μπορεί να προκύψει κατ' αυτόν τον τρόπο, αποφεύγεται βάσει των διατάξεων του άρθρου 23 της Σύμβασης.

Άρθρο 7 **Κέρδη επιχειρήσεων**

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού καθιερώνεται η γενική αρχή κατά την οποία κάθε Κράτος έχει αποκλειστικό δικαίωμα να φορολογεί τα εμπορικά και βιομηχανικά κέρδη των επιχειρήσεων που βρίσκονται στο έδαφός του. Παράλληλα, όμως, εισάγεται και

η εξαίρεση από τη γενική αυτή αρχή, σύμφωνα με την οποία, όταν μια επιχείρηση του ενός συμβαλλόμενου κράτους, επεκτείνει την επιχειρηματική της δραστηριότητα στο άλλο κράτος, μέσω μόνιμης εγκατάστασης σε αυτό, τότε το δεύτερο αυτό κράτος αποκτά δικαίωμα να φορολογήσει την επιχείρηση αυτή για τα κέρδη που πραγματοποιεί στο έδαφός του, μέσω της μόνιμης εγκατάστασης. Αποδίδονται, δε, στη μόνιμη αυτή εγκατάσταση τα κέρδη που θα πραγματοποιούνταν από αυτήν, εάν αυτή ήταν χωριστή και ανεξάρτητη επιχείρηση που ασχολείται με την ίδια ή παρόμοια δραστηριότητα κάτω από τις ίδιες ή παρόμοιες συνθήκες και η οποία ενεργεί τελείως ανεξάρτητα από την επιχείρηση, της οποίας αποτελεί μόνιμη εγκατάσταση.

Περαιτέρω, με τις διατάξεις του άρθρου αυτού προβλέπεται ότι, κατά τον καθορισμό των κερδών της μόνιμης εγκατάστασης, αφαιρούνται, μεταξύ των άλλων εξόδων και ένα τμήμα των γενικών και διαχειριστικών εξόδων, τα οποία πραγματοποιούνται από το κεντρικό κατάστημα της επιχείρησης για λογαριασμό της μόνιμης εγκατάστασης.

Άρθρο 8

Ναυτιλιακές και εναέρια μεταφορές

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού καθορίζονται τα κριτήρια βάσει των οποίων φορολογούνται τα κέρδη από την εκμετάλλευση πλοίων στις διεθνείς μεταφορές.

Ειδικότερα, όσον αφορά τη φορολογία των κερδών από την εκμετάλλευση πλοίων στις διεθνείς μεταφορές καθιερώνεται το κριτήριο του νηολογίου του πλοίου (σημαία του πλοίου) ή το κριτήριο του κράτους εφοδιασμού με ναυτιλιακά έγγραφα. Και τα δύο κριτήρια εξασφαλίζουν πλήρως τα ελληνικά συμφέροντα. Για το λόγο αυτόν, η Χώρα μας επιδιώκει κατά τη σύναψη διμερών συμβάσεων αποφυγής της διπλής φορολογίας του εισοδήματος, την καθιέρωση του κριτηρίου του νηολογίου του πλοίου, σύμφωνα με την Επιφύλαξη που έχει διατυπώσει επί του σχετικού άρθρου του ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΤΟΥ Ο.Ο.Σ.Α.

Στην εν λόγω Σύμβαση, με βάση τα κριτήρια αυτά, τα ελληνικά πλοία φορολογούνται μόνο στην Ελλάδα. Το Μαρόκο είναι υποχρεωμένο να απαλλάσσει από τη φορολογία τα ελληνικά πλοία όταν προσεγγίζουν τα λιμάνια του.

Όσον αφορά τη φορολογία των κερδών από την εκμετάλλευση αεροσκαφών στις διεθνείς μεταφορές καθιερώνεται το κριτήριο της έδρας της πραγματικής διεύθυνσης της επιχείρησης (place of effective management), που εκμεταλλεύεται τα αεροσκάφη. Σύμφωνα με το κριτήριο αυτό το καθένα Συμβαλλόμενο Κράτος φορολογεί αποκλειστικά τα κέρδη των αεροπορικών επιχειρήσεων για τα κέρδη που πραγματοποιούν από την εκμετάλλευση αεροσκαφών στις διεθνείς μεταφορές, ανεξάρτητα από το πού αυτά προκύπτουν, αρκεί η έδρα της πραγματικής διεύθυνσης των εργασιών τους να βρίσκεται στην επικράτειά του. Αντίθετα, αν η έδρα της πραγματικής διεύθυνσης των αεροπορικών επιχειρήσεων βρίσκεται στην επικράτεια του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, το πρώτο Συμβαλλόμενο Κράτος υποχρεούται να τις απαλλάξει από τη φορολογία για τα κέρδη που προκύπτουν στην επικράτειά του.

Άρθρο 9 Συνδεδεμένες επιχειρήσεις

Οι διατάξεις του άρθρου αυτού αναφέρονται στις συναλλαγές μεταξύ συνδεδεμένων επιχειρήσεων (μητρικών, θυγατρικών ή εταιρειών του ίδιου ομίλου) και προβλέπουν ότι οι φορολογικές αρχές του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έχουν το δικαίωμα, κατά τον προσδιορισμό των φορολογητέων κερδών μιας επιχείρησης του Κράτους αυτού, να αναμορφώνουν τα κέρδη της, αν διαπιστωθεί ότι στις οικονομικές σχέσεις αυτής της επιχείρησης και μίας άλλης συνδεδεμένης επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, δεν επικρατούν συνθήκες ανοικτής αγοράς.

Κατά την αναμόρφωση των κερδών μιας επιχείρησης, υπό τις συνθήκες που αναφέρονται ανωτέρω, μπορεί να γεννάται και θέμα οικονομικής διπλής φορολογίας στο μέτρο κατά το οποίο τα επιπλέον κέρδη λόγω αναπροσαρμογής στο ένα Κράτος έχουν ήδη φορολογηθεί στο επίπεδο της συγγενούς επιχείρησης στο άλλο Κράτος.

Επισημαίνεται ότι οι συνβάσεις για την αποφυγή της διπλής φορολογίας του εισοδήματος δεν καλύπτουν την οικονομική διπλή φορολογία. Με τις διατάξεις όμως του άρθρου αυτού, όπως και τις διατάξεις σχετικά με τον Αμοιβαίο Διακανονισμό προβλέπονται διαδικασίες για την εξάλειψη της οικονομικής διπλής φορολογίας.

Σημειώνεται ότι, αν οι συναλλαγές μεταξύ δύο συγγενών επιχειρήσεων διεξάγονται με βάση τους κανόνες της ανοικτής αγοράς (arm's length principle), η προαναφερόμενη αναμόρφωση των κερδών δεν επιτρέπεται εκ του λόγου μόνον ότι οι δύο επιχειρήσεις ανήκουν στον ίδιο όμιλο.

Άρθρο 10 Μερίσματα

Με το άρθρο αυτό ρυθμίζεται η φορολογία των μερισμάτων που καταβάλλονται από εταιρεία του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους.

Συγκεκριμένα, το πρωταρχικό δικαίωμα της φορολογίας των μερισμάτων έχει το κράτος κατοικίας του δικαιούγου των μερισμάτων, ενώ παράλληλα αναγνωρίζεται και στο κράτος της πηγής, δηλαδή στο κράτος που βρίσκεται το νομικό πρόσωπο που διανέμει τα μερίσματα, το δικαίωμα να φορολογεί τα εν λόγω μερίσματα, σύμφωνα με την εσωτερική του νομοθεσία, αλλά ο φόρος που θα επιβάλλει δεν μπορεί να υπερβαίνει κατ' απόλυτο ποσό το 5% επι του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων, όταν ο δικαιούχος αυτών είναι εταιρεία του ενός εκ των συμβαλλομένων Κρατών (εκτός προσωπικής εταιρείας) με άμεση συμμετοχή τουλάχιστον 25% στο κεφάλαιο της εταιρείας του άλλου συμβαλλομένου Κράτους που καταβάλλει τα μερίσματα. Για όλες τις άλλες περιπτώσεις, δηλαδή για συμμετοχή μικρότερη του 25%, ο συντελεστής παρακράτησης θα είναι 10%.

Σημειώνεται ότι με βάση τις εσωτερικές διατάξεις, για τα μερίσματα προβλέπεται να γίνεται παρακράτηση φόρου με 10% από 1.1.2009 με εξάντληση της φορολογικής υποχρέωσης των δικαιούχων (άρθρο 18 του Ν. 3697/2008 ΦΕΚ Α' 194/25.9.2008).

Άρθρο 11 Τόκοι

Το άρθρο αυτό ρυθμίζει τη φορολογία των τόκων που προκύπτουν στο ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους. Το κράτος της κατοικίας διατηρεί το δικαίωμα φορολογίας των τόκων αυτών.

Κράτους. Το κράτος της κατοικίας διατηρεί το δικαίωμα φορολογίας των τόκων αυτών. Παρέχεται, όμως, και στο κράτος, στο οποίο προκύπτουν οι τόκοι (κράτος πηγής), το δικαίωμα φορολογίας, με βάση την εσωτερική νομοθεσία του, αλλά ο φόρος που θα επιβληθεί κατ' αυτόν τον τρόπο, δεν μπορεί να υπερβαίνει το 10% του ακαθάριστου ποσού των τόκων.

Άρθρο 12 Δικαιώματα

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού ρυθμίζεται η φορολογία των δικαιωμάτων (royalties), δηλαδή του εισοδήματος που προκύπτει από τη χρήση ή το δικαίωμα χρήσης οποιουδήποτε δικαιώματος ευρεσιτεχνίας, εμπορικού σήματος, σχεδίου ή προτύπου κ.λ.π. Σύμφωνα με το ΠΡΟΤΥΠΟ ΣΥΜΒΑΣΗΣ του Ο.Ο.Σ.Α., το αποκλειστικό δικαίωμα της φορολογίας των δικαιωμάτων παραχωρείται στο κράτος κατοικίας του δικαιούγου αυτών. Η Ελλάδα έχει τηρήσει Επιφύλαξη επί του σχετικού άρθρου του ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΣΥΜΒΑΣΗΣ του Ο.Ο.Σ.Α., ως προς το σημείο αυτό. Βάσει της Επιφύλαξης αυτής, η Χώρα μας διατηρεί το δικαίωμα να φορολογεί και αυτή με συντελεστή μέχρι 10% τα δικαιώματα που προκύπτουν στο έδαφός της και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους.

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου αυτού της προς κύρωση Σύμβασης, το πρωταρχικό δικαίωμα φορολογίας των δικαιωμάτων διατηρεί στο Κράτος της κατοικίας του δικαιούγου, ενώ παράλληλα αναγνωρίζεται και στο Κράτος της πηγής το δικαίωμα φορολογίας σύμφωνα με την εσωτερική του νομοθεσία του, αλλά ο φόρος που επιβάλλεται δεν θα υπερβαίνει το 10% του ακαθάριστου ποσού των δικαιωμάτων.

Άρθρο 13 Ωφέλεια από κεφάλαιο

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού ρυθμίζεται η φορολογία της ωφέλειας που προκύπτει από την εκποίηση της ακίνητης περιουσίας που βρίσκεται σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και ανήκει σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους. Σύμφωνα με τις ανωτέρω διατάξεις, το δικαίωμα φορολογίας δίδεται και στα δύο κράτη.

Περαιτέρω ρυθμίζεται η φορολογική μεταχείριση της ωφέλειας που προκύπτει από την εκποίηση κινητής επαγγελματικής περιουσίας, η οποία ανήκει σε μία μόνιμη εγκατάσταση την οποία διατηρεί σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μία επιχείρηση του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους και παρέχεται το δικαίωμα φορολογίας και στα δύο Συμβαλλόμενα Κράτη.

Η ωφέλεια από την εκποίηση πλοίων ή αεροσκαφών που εκτελούν διεθνείς μεταφορές ή κινητής περιουσίας, που ανήκει στην επιχείρηση και συνδέεται με την εκμετάλλευση αυτών των πλοίων ή των αεροσκαφών, φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο φορολογούνται τα κέρδη των εν λόγω πλοίων ή αεροσκαφών. Κατά συνέπεια, στην προς κύρωση Σύμβαση, όσον αφορά την περίπτωση φορολογίας της ωφέλειας που θα προκύψει από την εκποίηση των πλοίων που εκτελούν διεθνείς μεταφορές, το αποκλειστικό δικαίωμα φορολογίας έχει το κράτος, τη σημαία του οποίου φέρει το πλοίο. Στην περίπτωση, δε φορολογίας της ωφέλειας αεροσκαφών που εκτελούν διεθνείς μεταφορές, το αποκλειστικό δικαίωμα φορολογίας έχει το κράτος, στο οποίο βρίσκεται η έδρα της πραγματικής διοίκησης της επιχείρησης που εκμεταλλεύεται αυτά τα αεροσκάφη.

Η ωφέλεια που προκύπτει από εκποίηση οποιοδήποτε άλλου, πλην των παραπάνω, περιουσιακού στοιχείου φορολογείται αποκλειστικά στο κράτος κατοικίας του δικαιούχου.

Άρθρο 14

Ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού, ρυθμίζονται τα θέματα της φορολογίας του εισοδήματος από την άσκηση ελευθερίων επαγγελμάτων και άλλων δραστηριοτήτων ανεξάρτητου χαρακτήρα.

Κατ' αρχήν, σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού, το εισόδημα από την άσκηση τέτοιων δραστηριοτήτων φορολογείται αποκλειστικά στο κράτος της κατοικίας του δικαιούχου του εισοδήματος.

Εντούτοις, στην περίπτωση που ο παρέχων τις υπηρεσίες, κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διατηρεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος «καθορισμένη βάση» ή διαμένει σε αυτό για συνεχή περίοδο ή περιόδους που υπερβαίνουν τις 183 ημέρες για οποιαδήποτε δωδεκάμηνη περίοδο που αρχίζει ή λήγει στο οικείο οικονομικό έτος, το κράτος αυτό έχει το δικαίωμα να φορολογήσει το σχετικό εισόδημα.

Για τον προσδιορισμό του όρου «καθορισμένη βάση», εφαρμόζονται οι αρχές του άρθρου 5 της Σύμβασης, σχετικά με τη μόνιμη εγκατάσταση.

Άρθρο 23

Εξάλειψη της διπλής φορολογίας

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού, ρυθμίζεται το βασικό θέμα της αποφυγής της διπλής φορολογίας του εισοδήματος, σε περιπτώσεις, κατά τις οποίες, σύμφωνα με τις διατάξεις της Σύμβασης, το δικαίωμα προς φορολογία για το ίδιο εισόδημα δίδεται και στα δύο κράτη, στο ένα δηλαδή, βάσει της αρχής της πηγής και στο άλλο, βάσει της αρχής της κατοικίας.

Στο σχετικό άρθρο της προς κύρωση Σύμβασης, προβλέπεται ότι το κράτος κατοικίας του δικαιούχου του εισοδήματος, πιστώνει (με τη μέθοδο της κανονικής πίστωσης) το φόρο που καταβλήθηκε στο κράτος πηγής, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες το δικαίωμα προς φορολογία κατανέμεται μεταξύ του κράτους της πηγής και του κράτους της κατοικίας. Επίσης, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες, το εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους εξαιρείται από τη φορολογία στο κράτος αυτό, μπορεί ωστόσο, το εν λόγω εισόδημα να λαμβάνεται υπόψη κατά τον υπολογισμό του φόρου στο υπόλοιπο εισόδημα ενός τέτοιου κατοίκου (εξαίρεση με προοδευτικότητα).

Άρθρο 24

Μη διακριτική μεταχείριση

Το άρθρο αυτό είναι επίσης σημαντικό διότι με τις διατάξεις του επιχειρείται η καθιέρωση, όπου είναι δυνατόν, ίσων όρων φορολογίας για τους υπηκόους ή επιχειρήσεις του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έναντι των υπηκόων ή επιχειρήσεων του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, εφόσον βρίσκονται κάτω από τις ίδιες συνθήκες ή στον ίδιο τομέα οικονομικής δραστηριότητας.

Άρθρο 25
Διαδικασία αμοιβαίου διακανονισμού

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού καθιερώνεται η διαδικασία αμοιβαίου διακανονισμού, για την επίλυση διαφορών που ανακύπτουν, κατά την εφαρμογή lato sensu της προς κύρωση Σύμβασης. Ειδικότερα προβλέπεται ότι οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών προσπαθούν να επιλύουν με αμοιβαία συμφωνία ζητήματα, σχετικά με την επιβολή φορολογίας, η οποία δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της Σύμβασης. Επίσης, με τις διατάξεις του άρθρου αυτού, παρέχεται η ευχέρεια στις αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών να διαβουλεύονται μεταξύ τους προς το σκοπό της αποφυγής της διπλής φορολογίας, σε περιπτώσεις, οι οποίες δεν προβλέπονται από τη Σύμβαση. Περαιτέρω, προβλέπεται ότι, εφόσον αυτό κριθεί αναγκαίο, οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών, δύνανται να ανταλλάσσουν τις απόψεις τους στο πλαίσιο μεικτής επιτροπής, αποτελούμενης από εκπροσώπους των αρμόδιων αυτών αρχών των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών.

Άρθρο 26
Ανταλλαγή πληροφοριών

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού, σκοπείται η συνεργασία των φορολογικών αρχών των δύο Κρατών, για την αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής.

Οι φορολογικές αρχές των δύο Κρατών ανταλλάσσουν δια των αρμόδιων αρχών πληροφορίες, οι οποίες είναι απαραίτητες, για την εφαρμογή τόσο της εσωτερικής νομοθεσίας των Συμβαλλόμενων Κρατών, όσο και των διατάξεων της Σύμβασης. Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου αυτού, οι πληροφορίες αφορούν στους φόρους που καλύπτονται από τη Σύμβαση.

Περαιτέρω, με τις διατάξεις του άρθρου αυτού, διασφαλίζεται ο απόρρητος χαρακτήρας των πληροφοριών αυτών και τίθενται περιορισμοί στα όρια της ανταλλαγής.

Άρθρο 27
Συνδρομή στην είσπραξη

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού, σκοπείται η αμοιβαία συνδρομή μεταξύ των αρμόδιων αρχών των Συμβαλλόμενων Κρατών, για την είσπραξη των φόρων που αναφέρονται στο άρθρο 2 της Σύμβασης, με την προϋπόθεση ότι το κράτος, το οποίο αιτείται τη συνδρομή, έχει λάβει τα κατάλληλα μέτρα για την είσπραξη αυτών των φόρων.

Θέτοντας τα παραπάνω υπ' όψη της Ολομέλειας της Βουλής εισηγούμεθα την ψήφιση του Σχεδίου νόμου που υποβάλλουμε.

Αθήνα, 14 Ιανουαρίου 2010

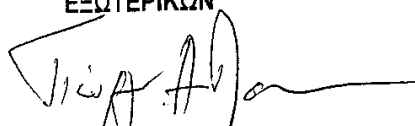
ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

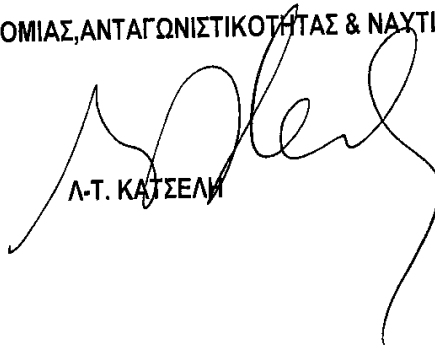
Γ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ & ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

Α.Τ. ΚΑΤΣΕΛΗ